

идемъ вече, доста сместоеливъ този чуждъ градъ“. Братъ му се съгласилъ, но като нѣмалъ пари, намислилъ да открадне паритѣ на брата си.

Рано една сутрена двамата братя се опжтили къмъ родното си мѣсто. Като вървѣли изъ пѣтя, случило се да замръкнѣтъ въ една гора, гдѣто останжли да прѣнощуватъ. Прѣзъ нощта по-голѣмия братъ, безъ да се бои отъ нѣщо, защото ималъ за другаръ брата си, заспалъ сладко; а въ това врѣме братъ му сполучилъ и му взелъ паритѣ, сутренѣта голѣмиятъ братъ, като се събудилъ потърсилъ паритѣ си, но гдѣ ги? — Липсали съ кесията заедно; а да се залови съ брата си не искалъ, защото вѣрвалъ, че той нѣма да направи такова зло на брата си. Помислилъ си малко и казалъ: „Братко, азъ изгубихъ паритѣ си; ще се върна да печеля други, а ти, като си идешъ, расправи на жена ми и дѣцата ми, какво се е случило съ мене“. Слѣдъ това малкиятъ братъ се опжтилъ за у дома си съ пари печелени съ чуждъ потъ, а голѣмиятъ се върналъ отъ ново да печели.

Наскърбенъ голѣмиятъ братъ, че си изгубилъ паритѣ, трѣгналъ изъ пѣтя и легка-по-легка стигналъ въ едно пусто мѣсто, гдѣто имало запустяла воденица, въ която се отбилъ да прѣнощува. Тукъ той се сгушилъ въ единъ жгълъ и заспалъ. Прѣзъ нощта, като се събудилъ, видѣлъ че въ воденицата има дяволско събрание. Въ това събрание всѣкой дяволъ билъ длъженъ да каже какво е направилъ. „Азъ“, казалъ първиятъ дяволъ, минжлата нощъ накарахъ одного да открадне паритѣ на брата си. На горкия му братъ не